

KOMPAS

DE NIEUWSBRIEF VAN DE PVDA AFDELING SOEST / SOESTERBERG

NUMMER 3
MAART 2005

Partijgenoten in Soest en Soesterberg,

Voor u ligt de derde uitgave van Kompas ons lokale partijblad. De leden stellen het blad op prijs want we krijgen veel positieve reacties uit de afdeling. Ook nu weer zit Kompas boordevol informatie over de activiteiten in en buiten de gemeente.

Onder leiding van Werner Paans en Osman Suna hebben we op 17 maart een drukbezochte bijeenkomst voor jongerenhuisvesting achter de rug. Er is goede hoop dat er nu toch iets gaat gebeuren op dit vlak.

De interviews met passanten in de winkelcentra zijn nog in volle gang. Eric Bervoets en zijn team heeft de zichtbaarheid van de PvdA in de gemeente flink vergroot. Het directe contact met de kiezers geeft een prima inzicht van wat de burgers van de bestuurders van Soest verlangen.

De gemeenteraadsfractie ontplooit het ene na het andere initiatief om zoveel mogelijk punten uit ons verkiezingsprogramma gerealiseerd te krijgen. Hun verdienste is dat ondanks de geringe omvang van de fractie in de gemeenteraad van Soest de Partij van de Arbeid weer op de kaart staat. Nu de kiezers nog, de gemeenteraadsverkiezing van maart 2006 werpt zijn schaduw reeds vooruit. Of we ook al een kandidaat moeten zoeken voor het burgemeestersambt weten we nog niet.

Speciale aandacht vraag ik voor de algemene ledenvergadering op 7 april in "De Plantage". Ik hoop u daar in grote getale te mogen ontmoeten.

Jo Glezer

Voorzitter Partij van de Arbeid afdeling Soest en Soesterberg

namens het bestuur van afdeling Soest/ Soesterberg

Uitnodiging Algemene Ledenvergadering

Datum : Donderdag **7 april 2005**
Tijd : **20.00** uur (zaal open: 19.30 uur)
Plaats : **De Plantage** (Smitsweg in Soest)

Agenda:

- 1. Opening**
- 2. Mededelingen**
- 3. Binnengekomen stukken**
- 4. Kort Verslag van de ALV op 3 november 2004**
Er ligt een exemplaar ter inzage.
- 5. Terugkoppeling discussieavond over jongerenhuisvesting
d.d. 17 maart.**
- 7. Het proces naar 2006**
Verkiezingen/ Campagneteam
- 8. Nieuws uit projectgroepen**
- 9. Rondvraag**
- 10. Sluiting**

WIJKBEHEERTEAMS

door Els Briennesse

Vanuit de Fractie volgen we al een paar jaar de Wijkbeheerteams (WBT's) Deze zijn door de Gemeente ingesteld en de gemeente geeft ze ook ieder jaar een wijkbudget, (drie euro per inwoner). Een WBT heeft als doel om de inwoners meer te betrekken bij hun wijken .

De WBT's hebben zitting in de meeste wijken, in Soesterberg wordt het WBT het DBT genoemd (Dorps Beheer Team).

De wijken Smitsveen, de Eng, Klaarwater en Overhees hebben een WBT.

De WBT's vergaderen een maal per maand en nodigen dan vaak een deskundige uit, om hen te laten informeren, b.v. hun wijkagent om hen te vertellen wat er speelt in de wijk en wat we er met elkaar aan kunnen doen. Ze houden wijkschouwen, snoeischouwen en ze gaan met elkaar op de fiets de wijken in om te kijken hoe de fietspaden erbij liggen.

De wijkcoördinatoren (Carrien Eenhoorn en Benieke van der Ploeg) zijn gemeente-ambtenaren; zij begeleiden de WBT's en kunnen vertellen wat er gedaan moet worden om iets te kunnen realiseren. Bijvoorbeeld een brief schrijven aan het college, om meer fietsenrekken te plaatsen in het winkelcentrum. Of bij een onderwerp over verkeersproblematiek in de betreffende commissie in te spreken, etc. etc.

Vorige maand heeft WBT Overhees een publicatiebord onthuld in het winkelcentrum Tamboerijn met een feestmiddag voor de kinderen, ballonnen oplaten en een draaiorgel.

De opening werd verricht door Wethouder Witte en in het bijzijn van de Burgemeester.

Bijna alle WBT's hebben een eigen website, waar op de inwoners vragen kunnen stellen en waar de WBT-leden te bereiken zijn. Het is een aanrader om de websites eens te bezoeken, dan ziet U ook de onderwerpen waar de WBT's mee bezig zijn.

Kijk op www.overhees.com of via www.soest.nl/wijkbeheer .

Paul Lemmen bezoekt het WBT Smitsveen, Eric Bervoets zit als bewoner in het WBT de Eng en Els Briennesse volgt het WBT Overhees als bewoner, dus we zijn goed vertegenwoordigd.

EEN REFERENDUM MET GEVOLGEN

door Paul Lemmen, fractievoorzitter

Op 19 januari is de kiezer uit Soest naar het stemhokje gegaan om zijn VOOR of TEGEN in het referendum over het ecoduct in Soesterberg in te toetsen. De burger heeft gesproken. De opkomst was voor een referendum hoog: 40% van de kiesgerechtigden nam de moeite om te gaan stemmen. Dus de eerste drempel (30% opkomst) om de uitslag rechtsgeldig te krijgen was ruim gehaald. Meer dan 70% van de stemmers was tegen, nog geen 30% was vóór. En toch is het raadsbesluit niet van tafel gegaan. Enkel en alleen, omdat er nog een tweede drempel in de procedure was ingebouwd: de tegenstemmers moesten minstens 30% van alle kiesgerechtigden in Soest vertegenwoordigen. En die drempel werd net niet gehaald.

Toch moet je wel ziende blind en horende doof zijn om de 'echte' boodschap niet te zien en te horen: de overwegende meerderheid van de Soesters wil dit ecoduct niet.

Dat heeft geen professionele campagne vanuit het college en de milieugroepen kunnen veranderen. Ook niet het powerplay en de spierballentaal die de woordvoerders van de gemeente zich in de finale van de campagne eigen gingen maken.

Enige nuancering van standpunten mocht blijkbaar geen enkele kans krijgen. Doelbewust heeft het college het referendum gedreven in de richting van de keuze: voor of tegen de bouw van het ecoduct. De ongenadige terechtwijzing door de kiezer zou op zich zelf al consequenties moeten krijgen. Het college heeft er zelf om gevraagd.

Maar bij de evaluatie op 14 maart deed het college of er niets aan de hand was. Een hypocrite opstelling, als je dat vergelijkt met de slogan 'luister naar de burger', die het college bij andere gelegenheden te pas en te onpas laat horen.

De burger heeft het goed gezien. Er klopt iets niet met dit ecoduct. Het wordt geforceerd doorgezet zonder dat de meerwaarde voldoende is aangetoond. Er worden bijzondere constructies bedacht om het geheel te financieren, zonder dat overtuigend is komen vast te staan dat het project een gezonde financiële basis heeft. En de burger heeft haarfijn door dat slechts een kleine club hierbij de dienst uitmaakt. Het is natuurlijk ook merkwaardig dat provinciale lobbyclubs, zoals IVN en het Utrechts Landschap, samen met provincie en gemeenten het plan opstellen en vervolgens als een in beton gegoten besluit aan de afzonderlijke gemeenteraden voorleggen. Die maar moeten slikken of stikken.

Dit is een methode die ook al door anderen sterk is bekritiseerd. De Kamercommissie Duivesteijn, genoemd naar onze partijgenoot Arie Duivesteijn, heeft niet voor niets bij de grote infrastructurele projecten als de Betuwespoorlijn en de HSL blootgelegd, hoe lobbyclubs en een select aantal bestuurders/ambtenaren besluiten doordrukken zonder de volksvertegenwoordiging de kans te geven daadwerkelijk invloed uit te oefenen. Die kon alleen maar toezien, hoe de rekeningen alsmaar hoger werden. Ditzelfde patroon dreigt nu ook te gebeuren met het project Hart van de Heuvelrug en het ecoduct Soesterberg.

Het geheel is als iets onomkeerbaars aan de raden voorgelegd. Vragen over (goedkopere) alternatieven worden afgedaan als een gepasseerd station. De basis voor het ecoduct vormt één Alterrapport dat geen enkele wijziging duldt. Dit is flauwekul. Juist nu de Soester en Soesterbergse bevolking zich zo overduidelijk kritisch heeft uitgelaten over het ecoduct, past een pas op de plaats en een heroverweging. Laten we nu eerst goed op een rijtje zetten, wat moet en wat kan. Vul de ontbrekende schakels in de geplande ecologische verbindingzones aan. We hebben ons nog helemaal niet gerealiseerd dat er nog een ander ecoduct op Soester grondgebied op het programma staat: een ecoduct over de spoorlijn bij Den Dolder, net voor de vertakking naar Baarn. Het is bovendien bijzonder dat er volgens het plan wel een ecoduct moet komen over de Amersfoortsestraat, maar niet over de drukkerie Biltseweg. Daar kan men het af met maatregelen om de snelheid te verlagen. Zonder een ecoduct of een andere dure maatregel. Hoezo een overtuigende argumentatie?

De PvdA-fractie vraagt zich bovendien af, of de 'armlastige' gemeente Soest het zich wel kan veroorloven zoveel geld uit te trekken voor de Heuvelrugprojecten, terwijl er andere projecten binnen de gemeente schreeuwen om voorrang? Voor de PvdA scoren betaalbaar wonen, veiligheid in de buurten, goede verkeersdoorstroming en een stevig sociaal beleid ook hoog. Dat zijn zaken die niet alleen voor de huidige, maar ook de komende generaties van onschatbare waarde zijn. Die projecten mogen niet onmogelijk worden gemaakt, omdat straks al het geld is gaan zitten in de verbindingzones en groenprojecten.

Eerst koel de voor- en nadelen afwegen in plaats van ons als dollen in een financieel avontuur te storten. Dat is de opstelling van onze fractie. Helaas hadden we in het debat over de evaluatie van het referendum alleen de fractie van Soest 2002 hierin mee. De andere partijen durven het niet aan om nog eens goed over het ecoduct na te denken. De enige ruimte die ze geven is een second opinion over de plaats van het ecoduct. Dus niet om het ecoduct zelf ter discussie te stellen, maar de vraag of het ecoduct enkele honderden meters naar rechts of naar links verschoven moet worden.

Een gemiste kans voor de raad om de uitslag van het referendum recht te doen. Wel komen er nog verschillende momenten dat wij van ons kunnen late horen. Eerst wordt nog de zogenaamde clusterovereenkomst behandeld en binnenkort zal de procedure voor een wijziging van het bestemmingsplan aan de orde komen. Het referendum zal nog gevolgen krijgen in de toekomst.

HET MUSEUMPLEINAKKOORD

Vanaf het najaar 2003 hebben de vakbeweging en de werkgevers zoals vertegenwoordigd in de Stichting van de Arbeid (STAR) gediscussieerd over noodzakelijke aanpassingen in de pensioenregelingen. De vergrijzing en ontgroening dwingen ertoe om tijdig maatregelen te nemen teneinde te voorkomen dat de goede Nederlandse oudedagsvoorzieningen uit de rails lopen. Doordat we met zijn allen steeds ouder worden ontstaat de situatie dat je langer pensioen trekt dan dat je ervoor betaald hebt en ieder kind kan uitrekenen dat dit een keer fout gaat.

Gelukkig staan we er goed voor, omdat de meeste Nederlanders op een of andere manier naast hun AOW een pensioen opgebouwd hebben, bij veel van onze Europese burens wordt een omslagsysteem gehanteerd waarbij de werkenden de gepensioneerden aan een inkomen moeten helpen. Ook het afbetaalde eigen huis dient als derde poot onder het oude dag stelsel, dit is overigens via de hypotheekrenteaf trek door de overheid mogelijk gemaakt.

De discussies in de STAR vorderden initieel moeizaam vooral ook omdat de werkgevers van het VNO/NCW geen enkele concessie wensten te doen om de bonden in hun bezwaren tegemoet te treden. De bonden wensten de solidariteit tussen de generaties overeind te houden, terwijl de werkgevers de nadruk wilde leggen op individuele regelingen. Dit laatste hield in dat een ieder met een verzekeraar iets voor zijn oude dag diende te regelen. Het conflict werd in beton gegoten en de vriendschap was even over.

De vakbondsonderhandelaars ondervonden daarnaast grote weerstand bij de achterban met een aantal andere agendapunten zoals; de tweede jaar korting op de ziektebewerking van 30 %, de strengere WAO (her)keuringseisen dan die in de SER afgesproken, de soberder en verkorte WW en de belastingheffing op een eenmalige ontslaguitkering (lumpsum) door de werkgever.

Eind april 2004 tijdens het traditionele voorjaarsoverleg met het kabinet barstte de bom en liepen de onderhandelaars kwaad weg. Het kabinet was nu aan zet.

Een groot aantal jongelui op Het Binnenhof meenden dat de overwegend grijze vakbeweging had afgedaan. Ferme taal en stoerdoenerij kregen de overhand in het politiek debat en bewindslieden rekenden zich rijk met de binnen te halen miljarden over de rug van het volk. Eindelijk was men verlost van het overlegmodel; het wereldberoemde polderen werd ten grave gedragen. De sociaal economische raad werd tenslotte luchtig aan de kant geschoven.

Waarschuwingen van allerlei maatschappelijke instellingen deden er niets toe, een nieuwe tijd was aangebroken. De Arbo-wet was niet meer nodig, de wet op de Ondernemingsraden kon bij het grof vuil.

De bonden lieten het er niet bij zitten en middels prikacties werd het tenslotte 2 oktober, er was een manifestatie georganiseerd door de drie bonden gezamenlijk te Amsterdam. De gezamenlijke vakbonden FNV, CNV en de Unie ondersteund door de Partij van de Arbeid wisten het museumplein overvol te krijgen. De PvdA afdeling Soest/Soesterberg was ruim vertegenwoordigd. Zelfs de toegangswegen waren zo vol dat mensen opgeroepen werden om te keren. Naar schatting 300.000 mensen gaven uiting aan hun onvrede over het gevoerde kabinetsbeleid. Herman Wijffels de voorzitter van de SER was ook aanwezig en zag dat er veel jongeren akte de presens gaven. Dit laatste overtuigde hem om de volgende dag partijen aan de onderhandelingstafel uit te nodigen om de impasse te doorbreken. In eerste instantie bij ministers thuis maar naderhand ook op geheime locaties zoals kazernes. Begin november zat iedereen weer op een lijn en kon een document ondertekend worden. De vakbeweging had op vrijwel alle dossiers haar eisen binnengehaald. Het document heet sindsdien het Museumpleinakkoord.

Concluderend is het poldermodel weer in ere hersteld en de jongelui van het binnenhof weten weer hoe zaken gedaan worden in dit land.

De verklaring van dit fenomeen ligt in de tachtigjarige vrijheidsstrijd in de middeleeuwen die zonder heerser gevoerd werd. Een samenraapsel van belastingvluchtelingen en ouderwetse “War Lords”, gezamenlijk geuzen genoemd, vochten voor hun geloofsvrijheid onder een vlag tegen een Spaanse wereldmacht.

Nederlanders moeten wel polderen om tot beslissingen te komen.

GEEN SOESTER ELITE!

door Joop Oranje

Onlangs heeft Geert Wilders zijn partijprogramma wereldkundig gemaakt. Hij noemt een aantal politiek-inhoudelijke zaken, maar ook – en opvallend genoeg namen enkele media juist dit punt als kop – distantieerde hij zich van de ‘Haagse Elite’. Fortuyn had een dergelijke opvatting in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen. Het bleek al snel dat Fortuyn toentertijd op dit punt een gevoelige snaar raakte bij een niet onaanzienlijk deel van de bevolking. Wilders lijkt ook mensen aan te spreken. Er kwamen uiteraard ook andere onderwerpen voor in beide programma’s waardoor een poll of uitslag niet zuiver aan dat punt toe te rekenen is, maar toch leek de teneur dat de ‘oude politiek’ zich moest aanpassen en meer uit de achterkamertjes moest komen.

De burger en gemeentelijke politiek lijken al op gespannen voet te leven, zo deze conclusie uit een recent gehouden onderzoek van de Universiteit Tilburg getrokken kan worden. Hieruit blijkt dat de burger weinig belangstelling voor en kennis heeft van de plaatselijke politiek en politici. Hoewel het onderzoek zich toespitste op Breda en Apeldoorn, en de bevindingen dus niet één-op-één doorgetrokken kunnen worden naar de Soester en Soesterbergse situatie, lijkt het een teken aan de wand.

Vooraf de uitkomst over de belangstelling voor de politiek (55% procent van de ondervraagden in Breda en Apeldoorn zegt geen interesse te hebben in de plaatselijke politiek) is opvallend, zeker in lijn met de lijn die Fortuyn volgde, en Wilders nastaat. Hoewel de regering in Den Haag het beleid uitzet en de koers voor Nederland bepaalt, is de gemeentelijke politiek wel degelijk merkbaar in het dagelijkse leven, ook in Soest en Soesterberg: denk aan de discussies over de afsluitingen van de Foekenlaan en Verlengde Talmalaan, het referendum over het Ecoduct en de moskee aan de Koningsweg/Vrijheidsweg. De onderwerpen staan niet in verhouding tot zaken als de Europese Grondwet of het wijzigen van de WAO, maar raakt het de bevolking wel degelijk in meer of mindere mate in de dagelijkse gang van zaken. Het zou een gemiste kans zijn als de burger wordt betrokken en zich bezighoudt bij de Haagse politiek, en de plaatselijke politiek niet belangrijk genoeg acht.

Het dualisme, de verschuiving van bevoegdheden van de landelijke politiek naar provincie en gemeenten, is een belangrijke kentering, omdat beleid niet zonder meer kan worden doorgevoerd volgens landelijke maatstaven en plaatselijke nuancering behoeft. Het is wel een kentering die, in lijn met het bovenstaande, goed bewaakt moet worden, om niet het gevaar te lopen dat de plaatselijke politiek terecht komt in een lager geplaatste, maar even hoge ivoren toren. Het risico bestaat dat bij gebrek aan inmenging van de burgers bij de plaatselijke politiek dit langzaamaan een gegeven wordt, en de gemeente de burgers op basis van dit gegeven minder betreft.

Een complexer probleem schuilt in het feit dat het aantal leden van politieke partijen blijft afnemen, terwijl dit lidmaatschap ook een extra manier is om op de hoogte te blijven van juist de plaatselijke politiek. Er dreigt zo een tweespalt te ontstaan tussen aan de ene kant de wens van de burger om meer betrokken te worden bij de politiek en aan de andere kant een afnemende behoefte om deze betrokkenheid via een politieke partij kracht bij te zetten. Ook in dit geval telt de macht van de grote getallen: een grote achterban zorgt dat de stem duidelijker gehoord wordt. Dat er dan alsnog compromissen gemaakt gesloten moeten worden is onvermijdelijk, maar een uitgelegde afwijzing is beter te accepteren dan een opgelegde beslissing.

Het is zaak, en de Soester en Soesterbergse PvdA-afdeling doet dit door onder andere in de WBT's, zichtbaar te zijn. De kleur hebben we mee: het rood is niet te missen.

HET NIEUWE ZIEKTEKOSTENSTELSEL IN 2006

Op 1 januari 2006 komt er een nieuw ziektekostenstelsel als het aan minister Hoogervorst (VVD) ligt. Deze ziektekostenverzekering komt in de plaats van het ziekenfonds, de particuliere ziektekostenverzekering en de publiekrechtelijke verzekering voor ambtenaren. Daarnaast is het de bedoeling om de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) in te voeren. Deze wet vervangt de Wet Voorzieningen Gehandicapten en de Welzijnswet. De Wet Maatschappelijke Ondersteuning komt in uitvoering bij de gemeenten.

A. Zorgverzekeringswet

Alle Nederlandse ingezetenen zijn verplicht zich met ingang van 1 januari 2006 te verzekeren. Elke burger sluit daarvoor een overeenkomst met een zorgverzekeraar voor een wettelijk omschreven pakket.

In de huidige situatie zijn allen mensen met een inkomen beneden de ziekenfondsgrens verplicht verzekerd volgens de Ziekenfondswet. Mensen met een hoger inkomen hebben nu nog de keuze; of verzekerd of onverzekerd door het leven te gaan.

De nieuwe Zorgverzekering omvat een standaardpakket van noodzakelijke zorg, gericht op genezing en getoetst aan de eisen van aantoonbare werking en kosteneffectiviteit. De wetgever bepaald wat tot het pakket behoort en wanneer daarop aanspraak bestaat; de zorgverzekeraar kan bepalen waar en door wie de zorg wordt geleverd.

De verzekering wordt uitgevoerd door private verzekeringsondernemingen die winst mogen maken. De verzekerde kiest zelf bij welke zorgverzekeraar hij of zij zich verzekert. De belangrijkste keuze elementen zijn;

- De hoogte van de premie
- De prestatie waarop de verzekeraar de verzekering uitvoert
- Het eigen risico

Een zorgverzekeraar moet landelijk werken of wanneer er minder dan 850.000 verzekerden zijn ten minste in een provincie. De zorgverzekeraar is verplicht iedereen te accepteren. De verzekerde heeft of recht op zorg verleend door een gecontracteerde zorgverlener óf recht op vergoeding van de gemaakte kosten met daarbij desgewenst bemiddeling van de zorgverzekeraar.

De zorgverzekeraar kan in principe verschillende polissen aanbieden: een polis met vooraf gecontracteerde zorg, een polis met kostenvergoeding of varianten daarvan.

Zorgaanbieders concurreren onderling op basis van prijs en kwaliteit. De verzekerde is een nominale premie verschuldigd aan de zorgverzekeraar. Deze premie verschilt tussen zorgverleners onderling, maar per zorgverzekeraar is er een nominale premie per polissoort. Iedereen met dezelfde polis betaalt dus dezelfde premie. Volgens de huidige inzichten zal de gemiddelde nominale premie € 1108 per jaar bedragen.

Daarnaast wordt er inkomensgerelateerde verzekerdenbijdrage geheven door de belastingdienst. Werkgevers dragen bij aan de financiering hiervan door middel van een verplichte vergoeding aan hun werknemers van de door hun betaalde inkomensgerelateerde verzekerdenbijdrage. Geschat wordt dat circa 5.96 % premie betaald moeten worden; zoals gezegd een deel hiervan wordt vergoed door de werkgever.

Ter financiering van de premie van jongeren onder 18 jaar stort de overheid een rijksbijdrage in het Zorgverzekeringsfonds. Hierdoor zijn verzekerden tot 18 jaar geen premie verschuldigd.

Verzekerden hebben recht op een no-claim teruggave als zij geen gebruik van zorg maken. Nadere invulling is nog onbekend. In aanvulling hierop kan een zorgverzekeraar een eigen risico aanbieden en de verzekerde kan daarvoor vrijwillig kiezen. De hoogte van dit eigen risico kan oplopen tot € 500. In de wet worden 5 treden van elk € 100 vastgelegd.

B. Wet op de Zorgtoeslag

Met de invoering van de Zorgverzekeringswet komt er voor alle verzekerden een premieregime. Naast een inkomensafhankelijke bijdrage die door de belastingdienst wordt geïnd, betalen de verzekerden een nominale premie aan hun zorgverzekeraar. Om de financiële toegankelijkheid te waarborgen komt er een zorgtoeslag. Deze zorgtoeslag biedt een inkomensafhankelijke tegemoetkoming in de kosten van de bedoelde nominale premie. De premielast die uitgaat boven wat aanvaardbaar is wordt via de zorgtoeslag gecompenseerd. De zorgtoeslag wordt uitgevoerd door een aan de belastingdienst gelieerde organisatie. Voor de aanvraag van de zorgtoeslag moet vooraf een schatting gemaakt worden van het inkomen in het daarop volgende jaar van de aanvrager en de partner. Op basis daarvan wordt maandelijks vooraf een voorschot van de zorgtoeslag uitgekeerd. Aan de hand van de belastingaangifte wordt later de definitieve toeslag berekend, waarna zonodig verrekening plaatsvindt. De berekening van de zorgtoeslag kent 6 varianten en voert te ver om er hier op in te gaan.

C. Wet Maatschappelijke Ondersteuning

Het kabinet heeft besloten tot een nieuw stelsel voor langdurige zorg en maatschappelijke ondersteuning. De WMO zal de lichtere vormen van hulp en ondersteuning door gemeenten laten organiseren. De AWBZ komt pas in beeld als zware zorg is vereist: professionele zorg en verpleging.

De belangrijkste reden voor de stelselherziening is om een einde te maken aan de onduidelijkheid voor de burger. Door een veelvoud aan loketten, bureaucratie en een onduidelijke rolverdeling tussen gemeenten en rijk is het niet altijd duidelijk waar hij moet aankloppen voor hulp.

Gemeenten zijn met de WMO in 2006 verantwoordelijk voor de ondersteuning van burgers die niet in staat zijn om op eigen kracht deel te nemen aan de samenleving. De verantwoordelijkheid betreft:

- Algemene voorzieningen, zoals sociale activering en hulp bij geldproblemen
- Voorlichtingsloketten en advies over maatschappelijke ondersteuning

- Ondersteuning mantelzorg en vrijwilligers
- Leefbaarheid en samenhang in buurt en wijk
- Accommodaties, zoals zwembaden en clubhuizen
- Preventieve voorzieningen voor problemen met jongeren en opvoedingsproblemen
- Voorziening ouderen, gehandicapten, chronisch psychiatrische patiënten en mensen met psychische of psychologische problemen, zoals rolstoelen en woningaanpassingen
- Maatschappelijke opvang (tijdelijke opvangfunctie)

De prestatievelden worden straks in de wet vastgelegd. Elke gemeente mag zelf invulling geven aan die prestatievelden in nauw overleg met organisaties van burgers, cliëntenorganisaties en uiteraard de gemeenteraad. De WMO wordt gefinancierd uit het gemeentefonds, waarin ook de budgetten terechtkomen voor de geschrapte AWBZ taken.

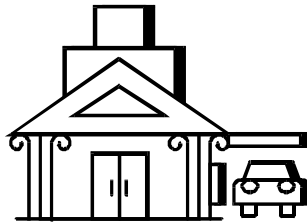
GEEN WOORDEN MAAR DADEN

door Eric Bervoets

In Soest is gebrek aan betaalbare woonruimte voor jongeren. Op donderdagavond 17 maart heeft de PvdA daarover een druk bezochte debatavond georganiseerd in *De Plantage*. Het publiek bestond grotendeels uit jongeren, allochtoon en autochtoon. Maar ook de politiek, naast onze eigen fractie vertegenwoordigd door enkele gemeenteraadsleden en wethouder Krol van ruimtelijke ordening, waren ingegaan op de uitnodiging. Gastsprekers waren Vincent van Oordt, regionaal directeur van woningstichting Portaal, Kees Boerkoel, bouwondernemer te Soest en het jonge PvdA-statenlid Joost Schreurs. Zij werden onderworpen aan een spervuur van kritische vragen door zowel publiek als de presentator van die avond, Werner Paans. Aan het slot van de avond presenteerde fractievoorzitter Paul Lemmen een voorstel, waarmee de sociaal-democraten de (politieke) handen op elkaar proberen te krijgen. Eerdere voorstellen om het probleem aan te pakken, bijvoorbeeld samen met de VVD, strandden. Bekend is, dat de gemeenteraad het probleem erkent. Alleen: vanwege een (verondersteld) gebrek aan bouwlocaties en dure grond is het kennelijk maar wat moeilijk om de daad bij het woord te voegen. De fractie laat zich bij haar plan adviseren door Kees Boerkoel, tevens PvdA'er, om met een haalbaar, uitgewerkt initiatiefvoorstel te komen.

Aanleiding voor de debatavond was het onderzoeksrapport van partijlid Osman Suna, waarin geprobeerd is om meer zicht te krijgen op de aard en omvang van de woningnood onder jongeren. De gastsprekers herkenden allen het probleem dat Suna in dit rapport schetst, over oplossingen verschilden zij geregeld van mening. De meeste oplossingen waren bovendien ook niet nieuw. Van Oordt (Portaal) vond dat er ook moest worden gebouwd voor doorstromers, in een prijsklasse tussen twee en drie ton, om de verhuisketen op gang te brengen en ruimte te maken voor starters. Van Oordt: 'Er zijn in Soest zat betaalbare huurwoningen. Alleen worden die deels bezet door mensen die goedkoop wonen, maar niet zomaar de overstap naar een duurdere woning kunnen maken, al zouden ze willen'. Het statenlid Schreurs zag vooral veel in 'creatieve oplossingen' en 'aanjaagteams': teams van jongeren die de gemeente adviseren over bouwmogelijkheden. Boerkoel was minder optimistisch dan Schreurs en zag haast geen mogelijkheid om de grondcomponent in de bouwpijs dermate te drukken, dat huisvesting realiseerbaar is voor jongeren. 'Zonder subsidies, in enige vorm is dat bijna onhaalbaar', aldus Boerkoel. Verder zag Boerkoel wel wat in 'gedifferentieerd bouwen', waarbij prijzen variëren tussen de 170 en 190 duizend euro. Maar ook dan moet er geld op worden toegelegd, bijvoorbeeld vanuit de opbrengst van de duurdere bouwprojecten.

Een creatieve oplossing, maar ook ditmaal geen novum, zou volgens Schreurs kunnen bestaan uit het 'ombouwen' van kantoren en ziekenhuizen in woonruimte. Van Oordt merkte direct op dat kantoorruimte aanpassen vaak veel te duur is, maar dat (voormalige) ziekenhuizen wel kunnen worden veranderd in jongerenhuisvesting. Wethouder Krol, die zich had voorgenomen op de vlakte te blijven, herinnerde de aanwezigen er fijntjes aan dat enkele jaren terug het voormalige Molenschot bijna was veranderd in woonruimte voor jongeren. Echter: woningcorporatie Woonzorg Nederland uit Amsterdam koos er op het laatste moment voor om te wachten met het verkopen van de grond, omdat die later mogelijk meer zou kunnen opleveren. 'En dan ben je klaar, want als gemeente kun je een grondeigenaar moeilijk dwingen als de bestemming van de grond dezelfde blijft. Als de bestemming wordt veranderd, zoals bij Spoordal, dan zijn er meer mogelijkheden om grond te bemachtigen', zo verzuchtte Krol. Toehoorders vonden dat een ongelukkig voorbeeld, want ook Spoordal is volgens hen een goed voorbeeld van een gemiste kans.

DE PVDA EN HET HUURBELEID

door Staf Depla, Lid Tweede Kamer PvdA

Een sterk en sociaal huurbeleid, voldoende betaalbare woningen in heel Nederland. Deze PvdA standpunten staan in de Tweede Kamer flink onder druk. Minister Dekker van VROM (VVD) presenteerde in november 2004 haar plannen voor een nieuw huurbeleid. In plaats van het realiseren van meer betaalbare huurwoningen en een gematigde huurontwikkeling, kiest zij voor het voor het stapsgewijs vrijgeven van een deel van de huren. De huurprijzen van woningen met een hoge WOZ waarde, dit zijn de woningen die op de vrije markt het meeste waard zijn, zullen de komende jaren fors stijgen. Mensen die deze hogere huren niet op kunnen brengen zijn gedwongen te verhuizen. Daarnaast leidt dit huurbeleid meer segregatie: woningen in gewilde wijken en in gemeenten als Soest worden duurder, mensen met een lager inkomen wonen gedwongen in minder gewilde wijken. En voor starters in gemeenten als Soest wordt het nog moeilijker een betaalbare woning te vinden. Immers het zijn vooral in dit soort gewilde gemeenten waar de WOZ-waarde hoger is. De PvdA is het met deze plannen niet eens. Dit hebben we ook duidelijk laten merken in het kamerdebat op 8 maart over het huurbeleid. De minister wil 20% van de woningen liberaliseren wanneer in 2008 het woningtekort gemiddeld in Nederland kleiner is dan 2.2%. Huurders in de gebieden waar de woningnood het grootst is hebben echter niks aan deze Haagse gemiddelden. Wanneer in 2008 de woningnood in Zeeland en Groningen is opgelost mogen de huren in Amsterdam en Utrecht toch stijgen. Om in een regio te mogen liberaliseren moet op zijn minst de woningnood in deze regio zijn opgelost. In 2006 wordt 5% van de woningen geliberaliseerd. De minister stelt dat deze woningen nu al binnen de geliberaliseerde sector vallen. Haar eigen cijfers laten zien dat in 2006 150.000 woningen van de ene op de andere dag geliberaliseerd worden. Het debat over het huurbeleid is nog niet afgerond. Ook moeten de noodzakelijke wetwijzigingen en de afspraken met de woningcorporaties worden goedgekeurd door de Tweede Kamer.

Ik zal proberen meer sloten op de deur van huurliberalisatie te zetten. Na nieuwe verkiezingen zouden we met de PvdA in de regering deze sleutel kunnen weg gooien. Een kabinet met PvdA zal het vrijgeven van de huren terugdraaien.

POSTBODE EN ONDERWIJZER DUPE HUURBELEID

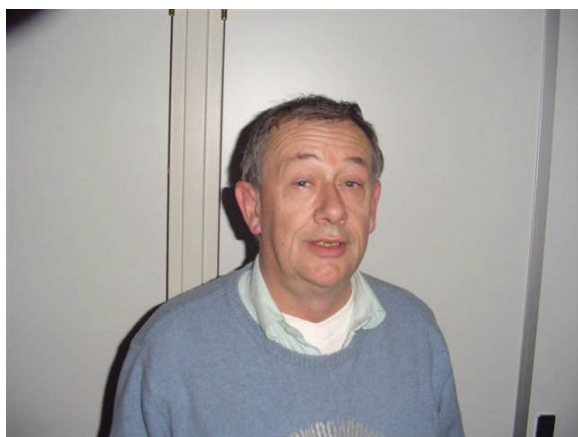
Op donderdag 3 maart organiseerde de Woonbond een demonstratie tegen de huurplannen van minister Dekker. Ondanks de kou en de gladheid kwamen daar 400 mensen op af. Bos: 'Ze zeggen dat de plannen van minister Dekker van tafel zijn... maar wij zijn niet gek!! De Haagse PvdA wethouder Norder sprak namens Utrecht, Amsterdam, Den Haag en Soest en gaf aan niet achter de plannen te staan: 'Met name mensen die tussen het minimale en het modale inkomen inzitten, zoals de postbode en de leraar, ondervinden nadeel van Dekkers besluit'.

PvdA-fractievoorzitter Wouter Bos wees daarnaast op de segregerende werking van de plannen van minister Dekker: er ontstaan dure wijken voor de rijken en mensen met een lager inkomen zijn aangewezen op overige buurten. Bos: 'We blijven ons verzetten tegen de plannen van minister Dekker en dat doen wij vandaag en dat zullen we blijven doen'. De PvdA was goed vertegenwoordigd. De grote rode ballonnen, PvdA-petjes en borden met actieleuzen maakten de PvdA ook goed zichtbaar. Ook SP-voorman Jan Marijnissen en Femke Halsema werden met enthousiasme begroet. De vice-fractievoorzitter van het CDA, Gerda Verburg, ontving de hoon van het publiek toen zij zei dat het kabinet 'vooral wil bouwen, bouwen bouwen'.

Op dinsdag 8 maart vond het huurdebat plaats in de Tweede Kamer. De PvdA is tegenstander van de huurplannen van minister Dekker, onder andere omdat de huren van 600.000 woningen fors omhoog zullen gaan. 'Dat is nergens voor nodig', aldus PvdA Tweede Kamerlid Staf Depla: 'De huren zijn hoog genoeg. Er moeten meer woningen gebouwd worden, maar daar hoeven de huren niet voor omhoog. De corporaties geven zelf aan dat ze genoeg geld hebben om woningen te bouwen'.

HERMAN POSTHUMA NIEUWE FRACTIE-ASSISTENT PVD A

De PvdA-fractie in de gemeenteraad van Soest heeft zich versterkt met een nieuwe fractieassistent. Herman Posthuma is de dag na het referendum over het ecoduct door de burgemeester geïnstalleerd als de nieuwe fractieassistent van de PvdA.

Herman is psycholoog en is vanuit zijn eigen adviesbureau werkzaam als communicatie- en managementtrainer. In die hoedanigheid werkt hij vooral voor grote commerciële bedrijven en voor landelijke overheidsinstellingen.

Naast zijn werk is hij echtgenoot en vader van de drie mooiste dochters ter wereld. Zijn passie is toneel en theater en in zijn geboortestad Amsterdam is hij actief als serieus amateur-acteur.

Als fractieassistent zal hij lid worden van de raadscommissie Sport, Sociale zaken, Onderwijs en Welzijn (SOW). In die

hoedanigheid neemt hij het werk over van fractievoorzitter Paul Lemmen die zich gaat concentreren op de raadscommissie Bestuur en Middelen.

Met de vervulling van deze vacature is het fractieteam van de PvdA weer compleet. Naast de twee raadsleden, Paul Lemmen en Cees Verkerk, is Els Briennesse ook al actief als fractieassistent.

Het hart van Piet heeft na zoveel jaren trouwe dienst gemeend, dat het genoeg was, dat hart, dat zolang geklopt heeft voor allen, die bij hem hoorden en allen, die een beroep op hem deden en vooral natuurlijk voor Greet voor wie hij de grote steun in haar leven is geweest en voor wat hij noemde "zijn meisje".

Piet was altijd bezig voor anderen, zag op allerlei terreinen, wat gedaan moest worden, maar had vooral een groot medeleven voor de minderbedeelden in de samenleving of voor mensen, die op een andere wijze niet aan hun trekken kwamen.

Zo was hij al heel lang lid van het Humanistisch Verbond. Dat was in 1946 opgericht om met gelijkgezinden levensbeschouwelijke kwesties uit te diepen, maar ook vanuit de gedachte, dat in de toen nog heel religieuze samenleving mensen zonder duidelijke religieuze gevoelens vaak ernstig misdeeld werden, gediscrimineerd, zegt men nu. Dat is tegenwoordig niet meer goed voor te stellen. Het zou mij niet verbazen als Piets lidmaatschap sterk zou samenhangen met deze laatste doelstelling. Maar natuurlijk ging zijn energie naar de arbeidersbeweging. Hij kwam uit een socialistische omgeving en solidariteit werd hem met de paplepel in gegoten. Het was een praktisch socialisme: steek de handen maar uit de mouwen en dat deed Piet. Als jongere was hij lid van de AJC en hoorde dus bij de SDAP. Later werd hij lid van de hele Rooie Familie, dus Nivon, Vara, vakbond en alles wat daar bij hoorde en hij deed dat met hart en ziel. Bij dit alles werd Greet zijn kameraad. Toen zij in Soest kwamen wonen, werden zij lid van het Soester Nivon; Piet werd voorzitter en was daarmee de spil van een groep mensen, die zich met ontspanning, maar vooral ook met natuur en cultuur bezig hielden. Het werd een vriendenkring voor Piet en Greet. De SDAP besloot in 1946 met enkele andere groeperingen een nieuwe partij op te richten, de Partij van de Arbeid en natuurlijk gingen Piet en Greet mee met deze nieuwe partij, waarvan de oprichting plaats vond in de jeugdherberg aan de Bosstraat; alweer zo'n tekenende plaats. En ook natuurlijk was Piet een steun en stut, want hij had een groot verantwoordelijkheidsgevoel; zo geloofde hij niet in de polarisatie, die in later jaren opgang maakte.

En dus was hij altijd de matigende man, die wijze woorden sprak als de emoties weer eens hoog oplaaiden. Je kon er van op aan, dat hij de opgewonden gemoederen probeerde te verzachten. Piet was ook een aardige man; je hoorde hem nooit onvriendelijkheden over mensen uitspreken of mensen in een hoek zetten; integendeel, hij bedacht altijd wel iets positiefs als anderen aanmerkingen maakten. En hij was trouw: was er iemand nodig voor een commissie voor een verkiezingscampagne, dan wist je zeker, dat je op hem een beroep kon doen: hier bemiddelen daar folderen, hij was nergens te goed voor, altijd dienstbaar. Geïnteresseerd in heden en verleden kon hij zich verdiepen in de genealogie, wroeten in het verleden, de wortels zoeken.

In het Soester maatschappelijk leven had hij een eigen plaats. In gemeentelijke dienst werkte hij vanzelfsprekend voor het welzijn van de Soesters maar in zijn vrije tijd zette hij zich in voor bijv. de Federatieve Raad voor het Bejaardenbeleid, voor Molenschot en voor de SBBS, die Hondsbbergen en de Vijverhof onder zijn hoede heeft. En heel veel energie besteedde hij aan de Windhond de molen, die naar hij hoopte op de Eng zou herrijzen. Nu eindelijk de mogelijkheid zich lijkt voor te doen, dat die droom verwezenlijkt kan worden, kan hij de realisering niet meer meemaken Dat is erg treurig.

DE TIJD ZAL HET LEREN

Wil Stekelenburg-Ruitenbergh, raadslid/fractievoorzitter, 1986-2002

Is het juist geweest om de Van Weedestraat vele malen op de schop te nemen met een matig resultaat, wat ook heel veel heeft gekost of hadden we toch voor een rondweg moeten kiezen? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om straten af te sluiten, weer open te stellen, in te richten en weer hier in te richten, wat dan ook weer niet het gewenste resultaat opleverde of is het geld verspild en hadden we het beter kunnen gebruiken voor rigoureuze ingrepen in Soest-Zuid? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om het oude(ren) Molenschot zolang te laten staan of komt het eigenlijk toch nog in zicht voor een jong(eren) Molenschot? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om het oude woonruimteverdeelsysteem van de hand te doen of is datgene wat we nu hebben beter en eerlijker? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om de commissie Minderheden op te heffen of komt er binnenkort een voorstel om de commissie weer in ere te herstellen? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om te gaan bouwen in Spoordal of blijkt dat het toch veel te duur is geworden voor heel veel Soesters? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om twee "zwarte" openbare scholen te sluiten of gaat het de nieuwe brede school lukken om "zwarte" en "witte" kinderen aan te trekken? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om de LTS en de Mavo te sluiten en te slopen of hebben we binnenkort dit type onderwijs en dus gebouwen weer heel hard nodig? De tijd zal het leren.

Is het juist geweest om de markt te verplaatsen van achter het postkantoor naar Smitsveen of komt er echt een aantrekkelijke markt op de meest decentrale plek van Soest, de Van Weedestraat? De tijd zal het leren.

Iedere politicus zal zich die vraag wel eens stellen, zal omzien in verwondering, zich bedenken dat alles geschiedenis is, maar dat er ook een toekomst gloort.

Aan alle partijleden van Soest/Soesterberg.

Half februari j.l. heb ik als penningmeester een brief met een girostrook aan alle leden verzonden met het verzoek om een bijdrage. Daarin zette ik nogmaals het belang van Kompas voor de afdeling en onze activiteiten uit. Uit de reacties bleek gelukkig dat velen van u het hiermee eens zijn.

Tot op heden is totaal € 525. - aan bijdragen ontvangen!
Hartelijk dank hiervoor, ook voor Uw steun en enthousiasme dat hieruit blijkt.

Inga Nygren
Penningmeester Soest/Soesterberg

HET MELDPUNT

Een losse stoeptegels, overhangend groen, vernielingen op de speelplaats? Voor deze en andere zaken in uw woonomgeving kunt u terecht bij het Meldpunt Woonomgeving van de gemeente Soest.

Het meldpunt is 24 uur per dag bereikbaar via telefoon 035-6093666 en via meldpunt@soest.nl

COLOFON

HOOFDREDACTEUR
Frans Bos

REDACTIE
Frans Bos, Joop Oranje, Wil Stekelenburg, Cees Verkerk

REDACTIE KOMPAS
Voor alle vragen over de inhoud van Kompas kunt u schrijven naar:
Redactie Kompas
adres: Draailier 89, 3766 ER Soest
e-mail: overhees@wanadoo.nl